

Ελάχιστος φόρος τιμής στον επιστήμονα, στον δάσκαλο, στον άνθρωπο Αντώνιο Αιμίλιο Ταχιάο (Ηλίας Ευαγγέλου, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Είναι εξαιρετικά δύσκολο μια μέρα σαν τη σημερινή, την Τετάρτη της Διακαινησίμου, μια μέρα που όλα διαλαλούν τον θρίαμβο της Αναστάσεως του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού, τον θρίαμβο της ζωής επί του θανάτου, την αυγή της Καινής Ημέρας που χαράζει, εμείς να αποχαιρετούμε τον εκλεκτό επιστήμονα, τον διακεκριμένο δάσκαλο μα πάνω απ' όλα τον ευαίσθητο άνθρωπο, τον αφοσιωμένο οικογενειάρχη, τον Αντώνιο Αιμίλιο Ταχιάο.

Γι' αυτό και δεν θα θρηνήσουμε τον πρόσκαιρο αποχωρισμό μας.

Επιτρέψτε μου μόνο μια πολύ σύντομη περιδιάβαση στην πολύπτυχη και μεστή ζωή του, η οποία αποκαλύπτει όχι μόνο τις αρετές του αλλά πάνω απ' όλα πως ο Αντώνιος Αιμίλιος Ταχιάος έθεσε τις αρετές του στην υπηρεσία των υψηλών του ιδανικών, τα οποία από τη νεότητά του φλόγισαν την ψυχή του και τα οποία υπηρέτησε μέχρι τώρα.

Ίσως το πιο ευδιάκριτο χαρακτηριστικό του Αντωνίου Αιμιλίου Ταχιάου είναι η μεγάλη, ακόρεστη αγάπη και αφοσίωσή του στην επιστημονική έρευνα και μάλιστα στην έρευνα του ορθόδοξου σλαβικού κόσμου, των ελληνοσλαβικών πνευματικών και πολιτισμικών σχέσεων και πάνω απ' όλα στη μεγάλη του αγάπη στη μελέτη της παράδοσης και της κληρονομιάς των αγίων φωτιστών των Σλάβων, των Θεσσαλονικέων Κυρίλλου και Μεθοδίου, τους οποίους σε ολόκληρη την επιστημονική διαδρομή δεν παύει να προβάλλει όχι μόνο ως Έλληνες και Θεσσαλονικείς αλλά και ως παράγοντες προσέγγισης του ελληνικού και του σλαβικού κόσμου.

Όμως ο Αντώνιος Αιμίλιος Ταχιάος δεν είναι ο απόμακρος επιστήμονας που μελετά το ιστορικό παρελθόν αποκομμένος από το σήμερα. Είναι παράλληλα ο ενεργός πολίτης, ο ανήσυχος παρατηρητής της σύγχρονης πραγματικότητας. Είναι ο άνθρωπος που αγωνιά για την κοινωνία της πατρίδας του και ειδικότερα της αγαπημένης του Θεσσαλονίκης την οποία με τις πρωτοβουλίες και τις δράσεις που

αναλαμβάνει αγωνίζεται πάντοτε να αφυπνίσει και να εγκαρδιώσει προτείνοντας πάντοτε τις αξίες και τα ιδανικά που αντλεί από τη μελέτη της μακραίωνης παράδοσης του Ελληνισμού.

Ο Αντώνιος Αιμίλιος Ταχιάος δεν είναι όμως μόνο παρατηρητής της σύγχρονης κοινωνικής πραγματικότητας. Μια όχι πολύ γνωστή πτυχή της προσωπικότητάς του συνδέεται με τη βαθιά φιλόανθρωπη φύση του, η οποία του επιβάλλει την ανάγκη να στέκεται αρωγός του εμπερίστατου, δοκιμαζόμενου συνανθρώπου του. Δεν θέλω να μιλήσω περισσότερο γι' αυτή την πτυχή της ζωής του, διότι ο ίδιος δεν το θέλησε ποτέ του. Αξίζει μόνο να αναφέρω, ως ελάχιστο φόρο τιμής, ότι πολλοί φοιτητές μπόρεσαν να συνεχίσουν και να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους χάρη στη ευγενική και διακριτική βοήθεια του Καθηγητή Ταχιάου, ο οποίος όχι μόνο είδε την ανάγκη τους αλλά συνέβαλε και στην υπέρβασή της.

Άφησα για το τέλος το άλλο ξεχωριστό γνώρισμα του Αντωνίου Αιμιλίου Ταχιάου. Την ιδιότητα του δασκάλου. Δεν χρειάζεται να το γνωρίσεις καλά για να αντιληφθείς ότι ο Αντώνιος Αιμίλιος Ταχιάος είναι δάσκαλος με την πιο βαθιά έννοια του όρου. Οι παραδόσεις του πάντοτε μάγευαν τους φοιτητές του αλλά ακόμα και η απλή συναναστροφή μαζί του ξυπνά μέσα σου τη διάθεση της μαθητείας. Ίσως γιατί ο ίδιος διακρίνεται από αυτό το πνεύμα μαθητείας και μαθήτευσε δίπλα σε πολύ μεγάλους δασκάλους τους οποίους συχνά μνημονεύει με θαυμασμό και αγάπη μεταβιβάζοντας τη σκυτάλη στους δικούς του μαθητές.

Για όλα αυτά αγαπημένε δάσκαλε σε ευγνωμονούμε. Το χρέος μας στο πρόσωπό σου είναι ανεξάντλητο όπως και το καθήκον μας να συνεχίζουμε το έργο σου.

Δεν θέλω να σας κουράσω περισσότερο.

Όπως ίσως προσέξατε δεν μπόρεσα να χρησιμοποιήσω παρελθοντικούς χρόνους για να μιλήσω για τον επιστήμονα, τον δάσκαλο, τον άνθρωπο Αντώνιο Αιμίλιο Ταχιάο. Και δεν χρησιμοποίησα παρελθοντικούς χρόνους γιατί είναι και θα είναι ανάμεσά μας. Διότι ο πρόσκαιρος αποχωρισμός μας δεν θα μας χωρίσει. Όχι γιατί τα παιδιά και τα εγγόνια του αποτελούν τη φυσική συνέχεια της ύπαρξής του. Ούτε διότι το μνημειώδες επιστημονικό του έργο θα συνεχίσει να μας εμπνέει και να μας οδηγεί. Αλλά γιατί στην Εκκλησία, την οποία τόσο αγάπησε και υπηρέτησε κάθε στιγμή της ζωής του, όλα είναι παρόν. Μέσα σε αυτή γεννιόμαστε, αναθρεφόμαστε και μεγαλώνουμε πνευματικά και μέσα σ' αυτή συνεχίζουμε να υπάρχουμε τώρα και πάντα και εις τους αιώνες των αιώνων.

Αγαπημένε μας δάσκαλε καλό ταξίδι και καλή αντάμωση στην ανέσπερο Ουράνια
Βασιλεία!

Χριστός Ανέστη!